

Tampere Praksis: Ryhmäkeskustelut onnistumisen tarinoista sosiaalityössä 2012-2013 [elektroninen aineisto]. FSD2845. Tampere: Tampere Praksis [tuottaja], 2013. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietokirjasto [jakaja], 2013. teF2845.pdf

H7: Mut jotenkin, näist monesta tarinasta tuli semmone olo, että jollakin aika pienelläkin asialla sitte on lopulta ollu aika iso merkitys ja se on tullu sille työntekijälle kuka onkaan kyseessä ollu niin jotenki yllätyksenä et jollaki sellaisella asialla on saattanu olla niin suuri merkitys mitä sillä lopulta sitte on osoittautunu olevan

H4: Ja jotenki jännä että näissä tarinoissa niinkään ei oo niinkun keskitytty mihinkään positiiviseen lopputulokseen sinänsä niitten lasten tilanteessa vaan niinku ne on semmosia hetkiä ehkä enemmänkin aika paljon tai sellasia niinku jotain pieniä siivuja siitä kokonaistilanteesta.

H2: Jonkinlaisia käännekohtia ehkä.

H7: Mut onks nää sit semmosii asioita oikeesti mitä jaksaa pitää mielessä täs ku tätä työtä tekee, että, et oikeesti nyt tässä jossaki asiakastapauksessa on voinu onnistua vaikka se ei oo kauheen massiivinen onnistumisen kokemus mut et osaaks niitä ottaa huomioon sitte ku tekee sitä työtä? Et jostaki pienestäki asiasta voi niinku oikeesti iloita.

H1: Mut voisko se ollaki enempi semmone asennekysymys koska eihän, kyllähän sosiaalityössä monesti on niin ettei oo mitään sellast et ”näin tän just pitikin mennä” –kokemusta. Vaan et se on niinku just sitä että sää löydät niinku sellasen että nyt täs jutussa tämä on se niinku onnistumisen, niinku, alku tai, tai jotenki et se on sellane enempi asennekysymys ku se että niistä aina vois löytää jotain sellasia selkeitä onnistumisia, miten on niinku just joku käännekohta tai ..

H5: Niin tai se, niin anteeks, se onnistumisen kokemus voi jotenki niinku tulla ilmi semmosena hyvänä fiiliksenä esimerkiks tai tunnelmana siinä tapaamisessa et sillon niinku voi aatella et on tapahtunu jonkinlaista kohtaamista

H2: Kuten eilen illalla minusta se oli onnistunut se tapaaminen. Tähän päivään asti.

H4: Kunnes kaikki menee uusiks.

H2: Niin.

H4. Mutta että se, nii, ja kai se niinkun, mistä ne onnistumisen kokemukset saa on jonkunlainen semmonen kontaktin saavuttaminen kuitenkin tosi usein, että jonka varassa sitten voi jotenkin toimia.

H5: Niin tuli mieleen se että tavallaan, jos niinku, asiakkaille varsinkin, että he tuo niinku esiin niitä semmosia niinku kohtaamisia tai se on ollu se niinku juttu näissä niin tavallaan jatkan siitä mitä ** puhu että huomataanko me näitä juttuja mitkä tekee, tekee niistä tilanteista hyviä niin tota, et ollaanko sit jotenki kuitenkin niinku niin sokeita sille prosessille ja sille niinku tehtävälle mikä on että vastaako sitä aina, tämmösiä asioita huomioon riittävästi. Tää oli nyt vähän tämmönen epäkeskittynyt lause mun asiasta mutta..

H7: Tai ehtiikö siis pysähtyä ja miettii et joku asia on oikeesti mennytki ihan hyvin, ainaki jossaki vaiheessa joku pieni osa ehkä jostaki prosessista. Mut ei sitä ehkä siinä kaikessa kiiressä ja hässäkässä mitä on niin välttämättä ei ees niinku ehi miettimäänkään. Sit vaan painaa seuraavaan asiaan eteenpäin.